

Akce „Chmurná a ledová budoucnost“

Situace: kdesi na území bývalé ČR, čtyři roky po vyvrcholení ekonomické krize, 3 roky od začátku občanské války, probíhá další malá doba ledová.

Západní státní zřízení se zhroutily, evropské země a USA zachvátily sociální nepokoje a občanské války. V nastalém chaosu armády a policie přestali chránit práva občanů a staly se samostatnými ozbrojenými klany, které spolu s mafiemi terorizují obyvatelstvo ve snaze zajistit pro sebe dostatek potravin, paliva a jiných důležitých surovin, které chybějí čím dál tím víc.

Ruiny zájezdního hostince uprostřed lesů.

Nepočetná skupina ozbrojených civilistů se snaží přežít jak se dá. Příležitostnými loupežemi potravin, paliva, munice a léků v neobsazených vesnicích, přepadáváním jednotek bývalé armády a policejních klanů. Po letošní kruté zimě, která stála život několik členů skupiny je zbytek jednotky v zbídačeném stavu. Hlad a respirační nemoci ubírají loupežníkům poslední síly. Všichni vědí, že jediná šance na přežití je cesta na jih. Bohužel všechny cesty jsou obsazeny příslušníky policejních klanů, kteří těží ze situace a nemilosrdně masakrují a okrádají všechny uprchlíky. Naší skupině se již několikrát podařilo přepadnout policejní checkpointy a postoupit kousek k jihu, vyslané hlídky však hlásí další a další místa s checkpointy. Projít pěšky až na balkán, kde už nebudou takové projevy doby ledové se jeví nad síly skupiny. Poslední nadějí skýtá legenda o Saladinu. Před začátkem občanské války proběhly tiskem informace o tom, že rakouská firma Steyr radikálně zdokonalila jejich obrněný transportér Pandur a vyrobila několik prototypů. Mělo jít o zásadní technologický přelom, rakouští ekologií posedlí politici údajně povolili firmě Steyr využít technologii studené fúze k pohonu nového transportéru. Transportér měl navíc aplikovat Einsteinův vynález s elektromagnetickým odklonem viditelného spektra, což by v praxi znamenalo, že se může stát neviditelným. A materiál ze kterého měl být vyroben byl patentován firmou Dupont, známou výrobou kevlaru a jiných odolných tkanin. Transportér měl dostat jméno Saladin. Nikdo však nevěděl, zda jsou informace v tisku pravdivé, protože oficiální místa vše okamžitě popřela. Veřejnost se o věc přestala záhy zajímat, protože vrcholila krize a občanské nepokoje. Řadoví vojáci se však k této informaci upnuli, protože se obávali nastávajícího vývoje a moc dobře věděli, že budou

použití na eliminaci občanských nepokojů. Upnuli se k ní o to víc, že se mezi vojskem proslýchalo, že jeden prototyp se má testovat u nás ve vojenském újezdu Boletice. Ze Saladinu se tak stala legenda. Legenda, která se však nikdy nenaplnila. Po té, co se celý západní systém zhroutil a armáda se rozpadla na jednotlivé klany, měli vojáci jiné starosti. Zpět však k naší malé skupině loupežníků. I ona znala legendu o Saladinu a věřila v jeho existenci. Věděla, že kdyby se ho podařilo zmocnit, nic by nebránilo v cestě na jih. Policejní klany by již loupežníkům nebyly překážkou.

Úkoly:

Loupežníci-

Hlídka včera narazila na ruiny zájezdního hostince, obývané armádním klanem členů bývalých zvláštních jednotek. Dá se předpokládat, že klan má v držení velké zásoby proviantu, munice a léků. Naše jednotka, nemá na vybranou. Musíme se pokusit hostinec dobýt a uzmout zásoby. Navíc u zvláštních jednotek se dá předpokládat, že by mohli znát pravdu o Saladinu. Pakliže se nám podaří zajmout jejich velitele, můžeme z něj získat informace o jeho existenci. Hlídka hlásila, že vojáci nejsou příliš ostražití a bezpochyby se cítí v bezpečí. Toho bychom měli využít a zaútočit rychle než zjistí co se děje.

Po dobytí hostince je nutné ho udržet na dobu nezbytně nutnou ke shromáždění a odvezení všech zásob a k prohledání a případnému nalezení tajných dokumentů. Ty můžou obsahovat informace o Saladinu, případně jiné informace, které by se mohli hodit v budoucnu nebo k obchodu. Za dobu nezbytně nutnou považujeme půl hodiny.

Vojáci-

Našemu klanu se podařilo dočasně usadit na opuštěném místě bývalého hostince. Místo je uprostřed lesů, dobře kryté před putující chátrou, která kouká co by uloupila. Musíme tu přečkat nějaký čas, než se jeden náš člen zotaví ze zápalu plic po poslední kruté zimě. V našem klanu se soustředili nejlepší příslušníci bývalých zvláštních jednotek. Máme prostředky k přežití na dlouhou dobu a spoustu věcí si můžeme kdykoli vzít od bezbranných vesničanů. Kdo nám nechce vydat zásoby dobrovolně, tomu pomůžeme. Podříznutá manželka nebo znásilněná dcera platí většinou za pádný argument... Jediné na co musíme dávat pozor jsou bývalí policajti. Jejich klany sice moc rozumu nepobraly, ale za to jsou o to agresivnější a urputnější v případě konfliktu. Náš velitel nás vede za jistým cílem, který jak slibuje nás dokáže zabezpečit po zbytek života. Bohužel nám tají o co se vlastně jedná. Někteří z nás si myslí, že velitel má informace o legendárním Saladinu, ale když se ho zeptáme, vždy se jenom zasměje a řekne ať si počkáme.

Velitel nařídil všem členům klanu odpočinek. Protože v ruinách nám nehrozí útok policajtů, kteří se drží kolem silnic a vesničani se sem neodvážejí, stačí mít v pohotovosti na stráž dva vojáky. I když by se něco semlelo, bez problémů útočníky zadržím, než se zmobilizuje zbytek.

Pravidla:

Všechny zásahy platí, jedno jestli do vesty, helmy nebo zbraně. Po zásahu jde mrtvý na mrtvolišť. Refresh je po 10 minutách, každý si pohlídá svůj čas.

Hra může končit třemi způsoby:

- 1) splnění scénáře – tj. loupežníci dobudou ruiny a udrží je půl hodiny.
- 2) všichni loupežníci nebo vojáci budou mrtví, tj. na mrtvolišti
- 3) vojáci dobudou nazpátek ruiny (i když zůstanou živý loupežníci, nepokusí se o znovudobytí ruin).

V případě dobytí ruin loupežníci musí přepravit bedny se zásobami na předem určené místo.

Pakliže se loupežníkům podaří zajmout velitele vojáků, musí ten spolupracovat při vyslýchání a ukázat místo s tajnými dokumenty.

Povolené jsou hrachové nebo sádrové granáty. Rachejtla a kulové pumy nejsou povolené.

© Chorche 2010

